

"Терпіть кайдани - то всесвітський сором, забудь їх, не розбивши, - гірший стиг"

ЧОТИРИЛАПІ ГЕРОЇ ВІЙНИ

На фронті українські кордони тримають не лише люди-герої. Поруч із нашими воїнами стоять ті, хто не знає слів, але беззаперечно відданий. Військові собаки - це і бійці, і розрадники, і справжні побратими, що ділять із господарями холод, голод і небезпеку.

Особливу роль собак у житті військових відзначає і військовий капелан, благочинний Золотоніського району, митрофорний протоієрей Роман Личак (фото 1). Священник сам має чотирилапого друга, таксу Люка, і вважає, що пес може стати для воїна тим, хто розвантажує від щоденного стресу, дарує спокій та навіть морально підтримує у найтемніші хвилини.

- Майже у кожного військового є своя тваринка, собачка чи кіт. Коли ти переживаєш, а поруч лащить хтось, хто віддає

свою любов, ти теж хочеш нею поділитися. Багато хлопців піклуються про місцевих собак, які лишилися без господарів, - розповідає військовий капелан. - Я сам хотів собі собаку-компаньйона, щоб вона була завжди поруч зі мною. Люк у мене як антистрес, лащить, відволікає від чогось негативного. Дружина навіть йому пошила піксельний костюм, на якому і шеврони є. Він біля військових як свій, друг-побратим.

Чотирилапі побратими - це мовчазні герої, які разом зі своїми господарями виборюють українську перемогу. Часто вони першими відчувають щось лихе і подібно до янголів-охоронців попереджають військових про небезпеку. У героїв наших публікацій часто є собака, а то і не одна, яка завжди поруч і у скруту, і у миті радості. Нагадаємо вам деякі з цих історій.

Вівчарка Міра та тер'єр Міка. У "Дяді" - дві улюблениці. Перша - вівчарка Міра (фото 3). Вона буквально увірвалася у бліндаж під час обстрілу: худа, виснажена, зневоднена. Хлопці спершу навіть злякалися, але швидко зрозуміли - це майбутня вірна подруга. Минув рік - і Міра стала красунею під пів центнера ваги, примхливою до їжі й безмежно відданою господареві. А поряд із нею - тер'єр Міка, яку довелося прихистити після евакуації людей з Мирнограда. Обидві "дівчата" люблять свого господаря так, що не відходять від нього ні на крок.

Зграя "Пікса". Боець із Черкащини, позивний "Пікс", свого часу був військовим кінологом. Він виростив і виховав цілу команду службових собак - німців і бельгійців: Рея, Брига, Сармата, Еріку, Ага-

ту та Герду. Ці чотирилапі розуміють з напів слова й виконують команди бездоганно. Коли ж їхнього власника відправили в морську піхоту, на передовій він уже мав репутацію людини, яка завжди поруч із собаками. Його позивний - це пам'ять про ще одного вірного друга, німецьку вівчарку Пікса, що віддав життя на тренуваннях.

Бруно - відрада сержанта Мухоренка (фото 2). Після втрати свого першого службового пса чоловік довго не міг наважитися завести нового. Його попередній бойовий товариш отримав поранення і, хоч його вилікували, пес помер зовсім молодим. Та зрештою сержант придбав вівчарку Бруно й почав виховувати.

Серед золотонісців є ще чимало історій про псів на фронті. Хтось бере соба-

ку з передової, рятує від голоду й холоду, хтось знаходить у хвостатому другові силу не зламатися. Вони всі - наші воїни, бо несуть службу поруч із господарями.

А хто не пам'ятає пса Патрона (фото 4)? Собаку, який від початку повномасштабного вторгнення допомагає рятувальникам знаходити вибухові пристрої. Він працює разом зі своїм господарем Михайлом Ільєвим - начальником частини піротехнічних робіт та гуманітарного розмінування Головного управління ДСНС в області. Про його подвиги ходять легенди!

Собаки не просять нагород і не вимагають слави. Їхня місія - бути поруч, коли найважче. Вони стають щитом і ліками, тримають у строю своїх господарів і нагадують: життя триває, доки є любов і відданість.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Читайте у номері:

2 стор.

□ Незалежність - не дата, незалежність - наш шлях: урочистості в Золотоноші.

□ Безбар'єрна, інноваційна, прогресивна: що зміниться у громаді?

3 стор.

□ У День Незалежності додому повернулися військово-вополонені з Черкащини.

4 стор.

□ Комунальні будні: про що звітували служби.

□ Інвестиційна рада громади: ухвалені рішення щодо публічних інвестицій.

5 стор.

□ Скільки коштує зібрати першокласника у 2025 році?

6 стор.

□ Сценарії життя: "Там, де знову цвітуть каштани".

реклама

До відома депутатів міської ради!

5 вересня 2025 року о 10-й годині у залі засідань міськвиконкому відбудеться **пленарне засідання 66 сесії міської ради VIII скликання** з переліком питань: внесення змін до бюджету Золотоніської міської територіальної громади на 2025 рік, вирішення питань земельних відносин, господарської діяльності та інші.

ЦИФРА ТИЖНЯ:

176 тисяч першокласників почнуть навчання в українських вишах цього року. На бюджет потрапили близько 65 тисяч абітурієнтів, а ще понад 110 тисяч навчатимуться за власний кошт.

■ У французькому місті Бургуен-Жальє відкрили пам'ятник "Дівчині Смілі". Подія відбулася 24 серпня, коли Франція відзначала День визволення, а Україна - День Незалежності.

■ За результатами щотижневого моніторингу інфекційної захворюваності на гострі кишкові інфекції за період із 18 по 24 серпня в Черкаській області зареєстровано 53 випадки захворювання на гострі кишкові інфекції. У Золотоніському районі лише один хворий.

■ Національний банк України в межах планового випуску вводить у обіг модифіковані банкноти номіналом 20 гривень. У правій верхній частині на зворотному боці модифікованих банкнот номіналом 20 гривень розміщено патріотичне гасло: "СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!".

■ 913 громадян Черкаської області задекларували отримані за попередній рік доходи у розмірі понад мільйон гривень. Загальна сума доходів, отриманих цими громадянами, сягає 4,8 млрд грн.

■ Аграрії Черкащини завершили збір ранніх зернових та зернобобових культур і на молотили вже півтора мільйона тонн зерна. Середня урожайність склала 55,8 центнера з гектара, що перевищує показник минулого року.

■ На центральній площі Чорнобаю з'явилася Алея надії, присвячена українським військовим, які перебувають у полоні або вважаються безвісти зниклими. Алея стане символом мужності та жертвності Героїв, а також підтримки для їхніх родин, які щодня чекають на звістку про своїх найрідніших.

реклама

З НАГОДИ СВЯТА

Незалежність - не дата, незалежність - наш шлях: урочистості в Золотоноші

■ 22 серпня, напередодні 34-ої річниці Дня Незалежності України, у Золотоноші відбулися урочисті заходи, що стартували із вшанування полеглих земляків-захисників.

Посадковці та службовці органів місцевого самоврядування, військової адміністрації та районної ради разом із громадою міста, серед якої запрошені рідні загиблих, віддали шану Героям, вклонилися та схилили голови у скорботі на Алеї Слави, поклали квіти до підніжжя пам'ятників Героям Небесної сотні та учасників антитерористичної операції. Вшанували великого генія, українського пророка - Тараса Шевченка.

Загальноміська хвилина мовчання цього дня пройшла на площі Героїв Майдану.

Коротка концертна програма розпочалася патріотичним флешмобом, центральна роль у якому відведена українському воїну **Сергію Бреусу**, уособленню мужності й захисту рідної землі та учням школи №1 **Леву Шевченку** та **Давиду Га-**

упту. Учасники дійства - вчителі золотоніських шкіл, символічно запалили дим свободи та пам'яті у національних кольорах.

Патріотичну композицію створили вокальні колективи - "Задніпр'яни", BlackList, хореографічні - "Успіх" та "Ясочка".

До слова запросили діючих воїнів 3-го Армійського корпусу, який тримає 160 кілометрів фронту і не поступився ворогу жодним метром української землі. Військові закликали не стояти осторонь мобілізації і не сподіватися на втішні результати будь-яких перемовин.

- Сьогодні - не просто дата в календарі. Це день пам'яті й усвідомлення. День, коли ми згадуємо, якою ціною дісталася нам Незалежність. Вона вистраждана. Вона виборена. Вона виплалана в молитвах матерів і здобута в крові воїнів. Через вигук "Слава Україні!" на Майдані. Через втому солдата на передовій. Через тремтять руки тих, хто ховає синів. Ми згадуємо всіх, завдяки кому маємо право бути вільними, - лунали над площею слова ведучої та водночас сценаристки **Маргарити Лазаревої**.

Свою творчість дарували гля-

дачам - солістка **Аріна Ніщенко** (керівник **Таїса Камша**), учасники танцювального колективу під керівництвом **Ірини Кузнецової**, хореографічного колективу - "Златоденс" (кер. **Леся Орленко**) і "Тандем" (кер. **Ольга Єрмолаєва**).

"Вільне серце українця" золотонісці почули у виконанні гурту Blacklist (кер. **Анна Ярешко**) та колективу "Успіх" (керівник **Богдана Сліпошон**), а композицію "Земле моя" - ансамблю "Задніпр'яни" (керівник/соліст **Євген Гонза**) та колективу "Ясочка" (кер. **Світлана Величко**). Жіноче тріо - **Вікторія Долгушина**, **Анна Ярешко** та **Віталіна Гончар** потішили присутніх своїми неперевершеними голосами.

Шлях України важкий. Та ми йдемо ним разом - і це вже перемога.

Поки є ті, хто пам'ятає. Поки є ті, хто бореться. Поки є ті, хто співає, навіть коли болять. Україна - це ми. Це голос, що лунає, коли світ стихає.

Це серце, яке ніколи не зрадить. Це земля, на якій виростають нескорені.

Алла КАПЛЯ.

реклама

У МІСЬКІЙ РАДІ

Безбар'єрна, інноваційна, прогресивна: що зміниться у громаді?

■ 26 серпня відбулося засідання Стратегічної ради Золотоніської громади, присвячене плануванню розвитку громади на найближчі три роки. Учасники зібралися, щоб обговорити не лише промисловий потенціал - в громаді налічується 16 активних підприємств - але й майбутні інвестиції, інфраструктурні проекти та розвиток туризму.

"Зараз іде питання про відновлення, і як би не було, ми маємо відстоювати свої плани на майбутнє", - зазначила секретар міської ради **Наталія Сьомак**. Ці слова стали ключовим лейтмотивом зустрічі, адже обговорення виходило далеко за межі звичних звітів: учасники ділилися власним досвідом, радили, підказували і навіть сперечалися про пріоритети.

У центрі уваги була Стратегія розвитку громади. Серед її ключових напрямів - створення ін-

дустріального парку, підтримка бізнесу через гранти та кредити, розвиток зеленого та велотуризму, оновлення містобудівної документації та забезпечення ефективного супроводу інвесторів. Особливу увагу приділили освіті та медичній сфері: планується впровадження інновацій у школах, інклюзивного навчання, реконструкція дитячої лікарні та травматологічного відділення. Не оминули і соціальні ініціативи: створення ветеранського простору у форматі центру, підтримка діяль-

ності ОСББ, розвиток спортивної інфраструктури, а також нова система оповіщення, яка охопить усю громаду, навіть віддалені населені пункти.

Присутні запропонували й нові ідеї, що можуть стати додатковим стимулом для розвитку. Зокрема, говорили про мережу приміського транспорту з практичною картою, систему повноцінних укриттів у школах (за можливості державного співфінансування, адже ціна питання надто висока) та акцентували необхідність приділяти увагу історичним і культурним об'єктам громади.

Засідання показало, що стратегічне планування у Золотоноші не обмежується паперами - тут слухають громаду, цінують її досвід і спільно шукають шляхи до розвитку, який буде комфортним і безпечним для всіх мешканців.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама

НОВІ ПРИЗНАЧЕННЯ

У Благодатному призначили нову директорку школи

■ У Благодатнівській загальноосвітній школі I-III ступенів ім. Г.П. Берези відбулися кадрові зміни - заклад очолила **Вікторія Миколаївна Вертипорох**, педагог із 18-річним стажем, яку добре знають і діти, і колеги.

Пані Вікторія народилася у сім'ї вчителів: мама - біолог, тато - вчитель математики. Про шкільні перипетії, атмосферу контрольних робіт та ритми навчання Вікторія Миколаївна знає не з чуток. Ще в п'ятому класі вона у листі про майбутнє написала, що мріє вчити дітей. Із тих пір свого рішення не змінювала.

Найбільшою підтримкою й наставником у житті та професії для нової директорки є її мама Валентина Григорівна Бовгира, яка й досі надихає доньку на роботу з учнями.

За плечима Вікторії Миколаївни - багаторічна робота вчителькою біології, активна педагогічна діяльність, участь у житті школи та громади. Вона не лише викладала, а й виховувала ціле покоління учнів, які пам'ятають її як вимогливу, але водночас доброзичливу вчительку.

На новій посаді директорки основними пріоритетами Вікторія Миколаївна вважає безпеку та комфорт усіх учасників освітнього процесу - як дітей, так і вчителів. "Мрій може бути багато, але важливо робити кроки, які реально втілити. Ми працюватимемо над тим, аби школярі почувалися в безпеці, а педагоги - мали належні умови для роботи", - наголошує вона.

Важливо, що нову очільницю школи підтримали і вчителі, і учні. Для них Вікторія Миколаївна - не нова людина, а свій педагог, який добре знає потреби навчального закладу та завжди відкритий до спілкування. За роки роботи вона зарекомендувала себе як досвідчений фахівець і відповідальна людина.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Воїни світла! Лицарі добра, честі та справедливості!

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

■ 20 серпня золотонісці провели в останню путь вірного сина-захисника України - В'ячеслава Ганчура.

Сьогодні знову громада у скорботі. Знову до нас повернувся на щиті молодий хлопець, чоловік, син, батько, наш герой. У нього все життя могло бути попереду, але ця клята війна забрала його в нас. Він мріяв про перемогу так само, як мріємо ми. І ця перемога однозначно буде за нами. Але, на превеликий жаль і біль, В'ячеслав буде спостерігати за нею з неба. Разом зі своїми побратимами, які так само, як і він, віддали своє життя і приєдналися до небесного війська. Ми низько вклоняємось перед рідними В'ячеслава. Ми низько вклоняємось перед ним. Говорять, що

У боротьбі за свободу загинув молодший сержант В'ячеслав Ганчур

герої не вмирають. І так воно і є. Він буде жити в пам'яті кожного з нас, в пам'яті його родини, - промовив на прощанні із захисним заступник міського голови **Олександр Флоренко**.

В'ячеслав Ганчур народився 14 листопада 1992 в місті Олешки Херсонської області. Навчався в місцевій гімназії, а згодом здобув професію електрика в олешківському коледжі. З 2012 року проходив строкову службу в армії, де рік служив у роті охорони у Василькові Київської області.

З 2013 року В'ячеслав підписав контракт і став на захист України в лавах Збройних сил. Служив у військовій частині в Антонівці на Херсонщині, а з початку 2025 року був переведений до 38-ї окремої механізованої бригади на Донецький напрям.

28 вересня 2019 року одружився. У 2021 році в подружжя **В'ячеслава** та **Світлани** народилася донечка **Єлизавета**.

В'ячеслав Ганчур загинув 14 серпня 2025 року під час виконання службових обов'язків у зоні бойових дій, неподалік

лік населеного пункту Мирноград Покровського району Донецької області. Він віддав життя за свободу та незалежність України у званні молодшого сержанта.

- Шановні рідні, дозвольте мені від імені командування і військовослужбовців золотоніського гарнізона принести вам щирі співчуття з приводу загибелі головного сержанта Ганчура В'ячеслава. Шановні присутні, дякую всім, хто сьогодні, незважаючи на свої справи, прийшов проводити нашого українського солдата в останній путь. Ворогу не вдасться зламати Збройні сили України і зламати український народ. Ми вистоїмо. Слава головному сержанту Ганчуру В'ячеславу. Слава всім воїнам, чоловікам і жінкам, які загинули за нашу незалежність. Слава всім померлим цивільним чоловікам і жінкам, діткам, вбитим російською державою. Слава Україні! - промовив на церемонії прощання начальник служби психологічної підтримки майор **Сергій Корж**.

Вічна пам'ять Герою, що поклав своє життя за мирне майбутнє своєї родини та всієї України.

НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

Війна в Україні: новини бойових дій

Протягом тижня з 20 по 26 серпня на фронті зафіксовано понад 1150 бойових зіткнень.

Російська армія завдала сотні авіаударів, скинула понад 600 авіабомб, здійснила понад 32 тис. артобстрілів та застосувала більш ніж 33 тис. дронів-камікадзе. Найзапекліші бої точилися на Покровському, Лиманському, Куп'янському та Новопавлівському напрямках. Сили оборони щоденно відбивали десятки атак і завдавали відчутних втрат ворогу - близько 6000 окупантів знищено за тиждень, ліквідовано сотні танків, ББМ, артилерійських систем і безпілотників.

20 серпня. Відбулося 167 бойових зіткнень. Росіяни завдали два ракетних та 61 авіаційний удар, скинувши 127 керованих авіабомб. Зафіксовано понад 5400 обстрілів і майже 6 тис. дронів-камікадзе. Найбільш інтенсивні бої точилися на Куп'янському, Лиманському та Покровському напрямках. Втрати ворога сягнули близько 800 осіб.

21 серпня. Зафіксовано 157 бойових зіткнень. Противник атакував ракетами, авіацією та застосував майже 6 тис. дронів-камікадзе. Найгарячіші бої тривали під Лиманом, Покровськом і на Новопавлівському напрямку. Сили оборони відбили десятки атак і знищили понад 790 окупантів, а також десятки одиниць техніки.

22 серпня. Протягом доби сталося 143 бойові зіткнення. Росіяни завдали до 95 авіаударів і понад 5 тис. артобстрілів, застосували 5417 дронів-камікадзе. Найактивніші бої точилися біля Лимана, Покровська й на Новопавлівському напрямку. Українські захисники ліквідували близько 840 окупантів і знищили танки, ББМ та артилерію ворога.

23 серпня. Зафіксовано 179 бойових зіткнень. Росіяни завдали 61 авіаудар і понад 4300 артобстрілів, активно застосовували дрони. Найзапекліші бої відбувалися на Покровському, Новопавлівському та Краматорському напрямках. Втрати загарбників становили понад 910 осіб, а також десятки артсистем і техніки.

24 серпня. У День Незалежності зафіксовано 159 бойових зіткнень. Ворог завдав одного ракетного та 79 авіаційних ударів, здійснив понад 4700 обстрілів і запустив 4711 дронів-камікадзе. Бої тривали на більшості напрямків, особливо під Покровськом і Новопавлівкою. Втрати противника - близько 870 осіб та значна кількість техніки.

25 серпня. Сталося 174 бойові зіткнення. Окупанти завдали 67 авіаударів, скинули 128 авіабомб, використали понад 4800 дронів-камікадзе й 4774 артобстріли. Гарячими залишалися Покровський, Куп'янський і Лиманський напрямки. Втрати ворога - близько 890 осіб, знищено танки, артилерію й іншу техніку.

26 серпня. За добу - 173 бойові зіткнення. Росіяни застосували 2 ракети, 64 авіаудари, 109 авіабомб, понад 4600 обстрілів і майже 3900 дронів-камікадзе. Найбільше атак відбито на Покровському, Лиманському й Новопавлівському напрямках. Втрати противника склали близько 920 осіб, знищено понад сотню одиниць техніки та майже 200 безпілотників.

НЕСКОРЕНІ

У День Незалежності додому повернулися військовополонені з Черкащини

■ 24 серпня відбувся черговий обмін полоненими між Україною та Росією. Додому повернулися українські військові та цивільні, серед них - четверо захисників із Черкащини.

Як повідомив начальник Черкаської ОВА **Ігор Табурець**, після тривалих років у ворожому полоні на рідну землю ступили молодший сержант **Євген Шарченко**, старший матрос **Євгеній Ганжала**, солдати **Ярослав Ворона** та **Сергій Гармаш**.

Окремо про повернення Сергія Гармаша повідомила Чорнобаївська громада. Військовослужбовець Сергій Гармаш, 1964 року народження, потрапив у полон ще 14 липня 2022 року і понад три роки провів у жорстких умовах ворожого ув'язнення.

Президент **Володимир Зеленський** зазначив, що цього разу додому повернулися воїни Збройних Сил, Національної гвардії, Держприкордонслужби та цивільні. Серед них - журналіст **Дмитро Хилюк**, викрадений на Київщині в березні 2022-го, його колега **Марк Каліуш**, а також медик батальйону "Госпітальєри" **Сергій Ковальов**, який рятував людей під час оборони "Азовсталі", і колишній мер Херсона **Володимир Миколаєнко**, що відмовився співпрацювати з окупантами.

У Координаційному штабі з питань поводження з військовополоненими наголосили, що більшість звільнених захисників перебували в полоні понад три роки. Вони боронили Україну на

різних напрямках - від Маріуполя та Донбасу до Чорнобильської АЕС.

Нагадаємо, що лише з кінця липня цього року відбулося кілька обмінів, у результаті яких додому повернулися понад 100 українців. Загалом від початку повномасштабного вторгнення Україна повернула з полону понад 5850 захисників і цивільних.

Обміни тривають, а кожне повернення стає не лише радістю для родин, а й символом незламності українського народу.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

ПАМ'ЯТЬ

"Сину, я тобою пишаюся": на Черкащині відкрили пам'ятник Олександрі Мацієвському

■ 20 серпня у Водяницькій громаді на Черкащині відбулося відкриття пам'ятника **Олександрі Мацієвському** - військовослужбовцю, який став символом незламності українського народу.

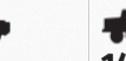

■ Мати **Олександра Мацієвського** на відкритті пам'ятника сину.

Олександр Мацієвський, житель Ніжина на Чернігівщині, з початком повномасштабного вторгнення служив снайпером у 163 батальйоні 119 окремої бригади ТРО. Його ім'я назавжди увійшло в історію після того, як, перебуваючи в полоні, він вигукнув "Слава Україні" й був розстріляний окупантами. Цей подвиг зробив його символом мужності й сили духу українських воїнів.

Пам'ятний знак відкрили в архітектурно-ландшафтному етнографічному комплексі "Совин яр". На урочистостях була присутня мати героя - **Парасковія Демчук**. Вона поділилася, що син ще на початку війни казав їй: "Мамо, ти ще будеш мною пишатися". І тепер, звертаючись до всіх присутніх, промовила: "Сину, я пишаюся тобою".

Сумарні орієнтовні втрати окупантів на 1281-й день війни:

 ~1078750 В ОСОБОВОМУ СКЛАДІ	 422 ЛІТАКІВ	 340 ГЕЛІКОПТЕРІВ	 11135 ТАНКІВ	 23178 ББМ	 32024 АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ	 1212 ЗАСОБИ ППО	 1472 РСЗВ	 59887 АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ І ЦИСТЕРН З ПММ	 28 КОРАБЛІ ТА КАТЕРИ	 53636 ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНІ БПЛА
--	---	--	--	---	---	---	---	---	--	--

реклама

БЛАГОУСТРІЙ

■ 26 серпня відбулася чергова нарада комунальних служб Золотоніської громади під очільництвом заступника міського голови Олександра Флоренка, під час якої обговорили стан об'єктів житлово-комунального господарства, проблемні питання та результати роботи за минулий тиждень.

Очільник "Міського водоканалу" **Сергій Кузнєцов** повідомив, що підприємство працює стабільно, а застосування спеціальних бактерій на очисних спорудах дає позитивні результати.

ПрАТ "Янтарь", за словами директора **Володимира Гончара**, працює у штатному режимі. У районі МБЗ бригади займалися відновленням покрівель на двох будівлях після падіння деревини. Водночас виникають додаткові проблеми з матеріалами: старі будинки перекриті шифером у 6 хвиль, а зараз такий не виробляють, тому заміни знайти складно. Крім того, на кількох об'єктах замінили електрочисильники. Окремо обговорили питання забор-

гованостей - на прикладі будинку по вулиці Лепса, 9: сім квартир не сплачують за комунальні послуги вже чотири місяці. Через подібні довготермінові борги підприємство не може повною мірою виконувати всі поточні роботи або робить це у збиток.

ТОВ "380В" продовжує обслуговувати мережі ву-

личного освітлення. Раз на два тижні здійснюється переведення годин ввімкнення/вимкнення світла. Через те, що темніти починає раніше, роботи стає більше.

ПП "Базис Плюс" минулого тижня займалося прибиранням аварійних дерев після буревію, а також косінням трави у старостатах (**на фото**). Проблемаю залишається швидке поширення амброзії.

У селі Крупське за кошти, зібрані мешканцями, спалили аварійні тополі на старому кладовищі.

У селі Деньги на четвер заплановано проведення толоки з вирубування порослів перед новим навчальним роком.

У Благодатному знову зафіксували випадки лісових пожеж, які потребують особливої уваги та профілактичних заходів.

Таким чином, комунальні служби продовжують працювати над вирішенням нагальних проблем, але велики залишаються - як через нестачу матеріалів та борги мешканців, так і через стихійні явища та сезонні труднощі.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама

ГОРИЗОНТИ ЕКОНОМІКИ

Інвестиційна рада громади: ухвалені рішення щодо публічних інвестицій

■ 26 серпня у стінах Золотоніської міської ради відбулося засідання інвестиційної ради, де обговорили стратегічні напрямки управління публічними інвестиціями.

Публічні інвестиції - це кошти держави, органів місцевого самоврядування чи інших суб'єктів публічного сектору, що спрямовуються на розвиток інфраструктури та суспільно важливих проектів. Їхня головна мета - підвищення якості життя громадян та стимулювання економічного розвитку.

Засідання очолила голова ради **Наталія Сьомак**. Її заступником виступив **Олександр Флоренко**,

секретарем - **Татіана Нижник**. Інвестиційна рада у Золотоноші буде збиратися щоквартально для моніторингу реалізації проектів та внесення можливих змін у галузевих напрямках розвитку громади.

Обговорення мало і загальнодержавний контекст. Адже наразі в Україні триває реформа управління публічними інвестиціями: у 2024 році був сформований Єдиний

проектний портфель, а вже з 2025 року всі концепції подаються через електронну систему DREAM. Для Золотоноші це означає можливість ефективніше планувати розвиток громади, залучати ресурси та впроваджувати довгострокові стратегії.

Під час засідання ухвалили низку рішень, серед яких - 5 галузевих напрямків подальшої реалізації інвестиційних проектів: розвиток муніципаль-

ної інфраструктури та послуг, освіта і наука, охорона здоров'я, соціальна сфера, громадська безпека. Це відкриває нові перспективи для розвитку інфраструктури та створення додаткових можливостей для бізнесу.

Таким чином, публічні інвестиції стають не лише фінансовим інструментом, а й запорукою майбутнього економічного зростання громади.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

У ЦЕНТРІ УВАГИ - МОЛОДЬ

Золотоніська молодь долучилася до вишкільного табору в Чорнобаї

■ З 21 по 24 серпня у Чорнобаї відбувся табір-вишкіл для учнівської молоді, організований громадською організацією "Бойові мурахи". До заходу запросили й представників Золотоніської громади. Команду очолив **Сергій Гринько**, керівник гуртків БДЮТ, а транспортну підтримку забезпечили міська служба та відділ освіти.

Протягом кількох днів учасники здобували нові знання та практичні навички. За словами однієї з учасниць, **Софії**, програма була насиченою та різноманітною: - Нас розподілили по десятках, організовували різні активнос-

ті. Ми вчилися користуватися пневматичною гвинтівкою, ознайомилися з особливостями іншої зброї, тренувалися накладати турнікет та робити тампонаду. Дуже сподобався страйкбол, де показували тактики. Також мали змогу керувати дронами. Тепер я навіть знаю, що 100 метрів - це мої 60 кроків. Були й нічні чергування, коли по четверо охороняли територію. Увечері збиралися біля ватри: знайомилися, писали таборові листи, співали пісні. Було справді цікаво й корисно!

Такі вишколи проводяться щомісяця. Тепер молодь громади має можливість регулярно брати участь у них, отримуючи не лише яскраві враження, а й важливий досвід.

За інформацією Служби у справах дітей, сім'ї, молоді та спорту Золотоніської міської ради.

НАШЕ ОПИТУВАННЯ

Чи вистачить 5 000 грн, щоб зібрати дитину до школи: думка батьків

Уряд оголосив про старт програми "Пакунок школяра", що передбачає одноразову допомогу у розмірі 5 000 грн для батьків першокласників. Чи можна витратити на канцтовари, дитячий одяг та взуття через застосунок "Дія".

- Наразі у мене ще не виходить скористуватися цією пропозицією, поки що не можу подати заяву в "Дії". Прочитала в інтернеті, що причин може бути багато, але не хвилююсь, бо заяви приймають до 15 листопада, - поділилась мама першокласника **Вікторія**. - Насправді, було б корисно отримати до навчального року, щоб купити канцелярію та інші необхідні для старту навчання речі, але купила все самостійно. Якщо таки вдасться оформити допомогу, то витрату на зимові речі для дитини.

Ми вирішили поцікавитися у читачів, чи достатньо цієї суми для повної підготовки дитини до навчального року, на їхню думку.

Результати виявилися показовими. Лише 11% респондентів відповіли, що 5 000 грн вистачить, аби придбати базові канцелярські товари та шкільну форму. Ще 4% вважають, що така допомога покриє лише частину витрат, а решту доведеться докладати з власної кишені.

Натомість найбільша частка опитаних - 66% - переконані, що цього замало: щоб підготувати дитину повністю, потрібно щонайменше 10-15 тисяч гривень. А ще 29% зазначили, що все залежить від потреб дитини: для когось 5 тисяч гривень буде достатньо, а для інших ця сума зовсім не покриє необхідних витрат.

Таким чином, переважна більшість батьків (три чверті опитаних) вважають, що 5 000 грн не вистачає для повної підготовки першокласника. Витрати зростають через необхідність купувати форму, спортивний одяг, взуття, рюкзаки, підручники, а також сучасні гаджети, які дедалі частіше потрібні для навчання.

Отже, попри позитивне сприйняття самої ідеї підтримки, розмір допомоги, на думку більшості сімей, не відповідає реальним потребам. Загалом в опитуванні прийняв участь 61 респондент.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

реклама

Організація продає з аукціону:

■ нежитлове приміщення магазину з прибудовою №109 загальною площею 69,3 м², що розташоване за адресою: **Черкаська обл., Золотоніський р-н., с. Софіївка, вул. Черкаський шлях, 50-А**. Стартова ціна лота **350 000** (триста п'ятдесят тисяч) грн., без ПДВ.

Реєстраційний внесок - 1 000 грн.

Гарантійний внесок - 10% від стартової ціни лота.

Аукціон відбудеться **18.09.2025 року**, за адресою: **м. Черкаси, вул. Гоголя, 224**.

Останній термін реєстрації учасників аукціону **12.09.2025 року**.

Довідки за тел.: **(022) 36-02-43** (м. Черкаси), **5-30-60** (м. Золотоноша).

ДО ШКОЛИ ГОТОВІ

Як батьки та діти готуються до нового навчального року

Літо добігає кінця, і вулиці Золотоноші все частіше наповнюються розмовами про зошити, підручники, нову форму та очікування шкільного дзвоника. Підготовка до навчального року традиційно стає важливою подією як для дітей, так і для їхніх батьків.

У місцевих магазинах та на ринках можна спостерігати похваллення - батьки вибирають шкільне приладдя, а діти з нетерпінням обирають рюкзаки з улюбленими ге-

роями чи сучасними дизайнами. Окрім звичних покупок, чимало сімей приділяють увагу й психологічній готовності. Адже після літніх канікул школярам важливо поступово налаштуватися на навчальний ритм: відновити режим сну, повторити матеріал та повернутися до щоденних занять.

У школах міста також триває активна підготовка: класні кімнати ремонтують і прикрашають, учителі складають календарні плани, а адміністрації організову-

ють безпекові заходи та перевіряють укріплення.

Батьки діляться, що найбільш хвилюючим є 1 вересня для першокласників та випускників. Для одних це перший крок у шкільне життя, для інших - старт фінішної прямої перед дорослим майбутнім.

Тож поки у Золотоноші панує особлива атмосфера очікування, ми вирішили довідатися наскільки батьки і діти вже "напоготові".

Скільки коштує зібрати першокласника у 2025 році?

■ Вересень неблаганно наближається, а разом із ним - метушня у магазинах. Насправді більшість із необхідних речей для школярів розкупляють, тож асортимент скорочується, але вибір є. Рюкзаки, пенали, кольорові олівці, спортивна форма на будь-який смак. Але так само постраждає і гаманець батьків, адже навіть за умови економії, базовий набір школяра - не дешевий.

Батьки першокласників добре знають: список потрібних речей нагадує "маленький роман", особливо якщо туди додати і побажання самих дітей. Та скільки насправді потрібно витратити, аби дитина із задоволенням переступила поріг школи?

Канцелярський арсенал

Зошити, ручки, альбоми, фарби, пластилін і ще десятки дрібниць. Якщо

брати середній набір без "золотих олівців" та дизайнерських щоденників, то мінімальний комплект коштуватиме близько 1 500 - 2 000 грн. Але якщо дозволити собі брендові пенали чи рюкзаки з героями мультфільмів, сума може легко зрости удвічі.

Так, ручки від 10 грн, але більш якісні від 30 грн за штуку. "Набором купувати не дешевше", - поділилася мама другокласника у магазині, в черзі за шкільним приладдям. Олівці - 15-20 грн/шт в середньому. Стирочки від 8 грн.

Обкладинки для зошитів стартують від 24 грн і доходять у ціні до 49 грн (за 10 шт). Обкладинки для книжок від 69 до 119 грн (за 10 шт). Однією пачкою обмежитись важко, тож батьки загалом беруть від 2 пачок. Також продавці пропонують прихопити папку для зошитів - середня вартість 55 грн.

Самі зошити затигнуть на добрі 480 грн, якщо придбати принаймні 16 штук в середньому по 30 грн.

Пластилін - від 39 грн, пенал в середньому - 130 грн, набір кольорових олівців 132-159 грн, фарби для малювання 55-119 грн (залежно від комплек-

тації та кількості кольорів), фломастери 27-55 грн за невеликий набір, альбом для малювання коштує 49 грн.

І наостанок річ без якої не обійдеться жоден школяр - щоденник. "Головне, щоб у рюкзак влізав", - радить бабуся першокласника у ятці на базарі. І додає: "Ми все обдивились, по ціні і за 50 грн купити можна, але дитині жодне зображення не сподобалось. Зараз он роздивляється по 130, можливо щось собі надивиться".

Наш канцелярський набір обійшовся у 1491 грн.

Головний герой - рюкзак

Якісний ортопедичний рюкзак обійдеться у 2 000 - 3 500 грн. Бюджетні варіанти стартують від 1 000 грн, але батьки дедалі частіше обирають ті, що витримують не один рік.

- Зараз ціна на хороший рюкзак 950-1000 грн. Є минулорічна колекція, з якої ще можна вибрати деякі по 680 грн, але їх мало лишилось, - розповідає продавчиня сумок нашого міста.

Серед золотонісців популярною є практика замовлення рюкзаків через інтернет. Там асортимент набагато більш розгорнутий. У тренді рюкзаки-сумки та моделі трансформери.

- Ми придбали трансформер за 800 грн. Купували такий самий і минулого року. Прекрасно зносився. Його можна і як рюкзак, і як сумку носити, там також є додаткові мішечки для взуття чи спортивної форми. Нам з донь-

кою дуже сподобався такий формат, - поділилася мама п'ятикласниці.

Одяг та взуття

Найбільший виклик - шкільна форма та взуття. У середньому: костюм чи сарафан - 2 500 - 3 000 грн. Є дешевші варіанти, але іншого фасону. Тож ліпше обирати безпосередньо з дитиною, якій ці речі ще носити.

Спортивна форма - від 1 200 грн, хоча можете окремо купити штани і футболку, що обійдеться на пару сотень дешевше.

Взуття (дві пари - на школу і спортивне) - ще близько 3 000 грн, а якщо шкіряне, то він 4 000 грн.

Сорочки від 500 грн як дівочі, так і хлоп'ячі. Футболки можна взяти і на розпродажі від 120, але ціни доходять і до 1000 грн. Асортимент широкий тож обрати можна і за бажанням, і за потребами, і за гаманцем.

"Невидимі" витрати

Сюди варто додати білі банти, краватки, шарпетки, спідню білизну базову, коробки для сніданку, пляшечки для води та інші дрібнички. А це ще 1 000 - 1 500 грн.

У результаті повний набір "першокласника під ключ" обійдеться сім'ї у 10 000 - 12 000 грн. Якщо ж батьки вирішать "балувати" дитину брендовими речами, ця сума може підскочити й до 15 000 грн, а то і вище.

Наш набір обійшовся в 11 691 грн.

Колись набір для школи вмещався у кілька карбованців і складався з портфеля, зошитів та чорнила. Сьогодні ж першOVERесневий бюджет - майже як міні-подорож до Європи. Але, попри цифри, для більшості батьків важливіше не гроші, а сяючі очі дитини, яка вперше сідає за парту.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Шкільний будильник знову дзвонить

Щоб старт був м'яким, ділюсь:

1. Не намагайся одразу все згадати. Навіть Google іноді потребує перезавантаження. А ти - просто людина.

2. Усміхайся. Частіше. Серйозно. Навіть якщо дзвінок - на математику. Усмішка додає + 10 до витривалості.

3. Запаси - перекус і позитив. На уроках потрібні знання, а на перервах - яблуко і друзі.

4. Питай, якщо щось забув. Це нормально. Підказати, де кабінет фізики - це шкільна солідарність.

5. Вимкни нічний режим. Ну хоча б спробуй. Засни до півночі - і вже герой.

І наостанок - побажання від мене: усім, хто зараз пакує шкільні рюкзаки - бажаю побільше "п'ятниць" і поменше "понеділків". Щоб контрольні були легшими за тести в TikTok, а перерви - довгими за домашку.

Батькам - терпіння. Бо коли ми кажемо "ще 5 хвилин" вранці - це не брехня, це стиль життя. І дякую, що ви все одно нас будите (хоч і не завжди ніжно).

Вчителям - багато натхнення і міцної кави. Ми вас іноді втомлюємо, але в глибині душі обожаємо (навіть коли ховаємо телефони під парту).

Директорам - щоб у школі було більше усмішок, ніж пояснювальних. І щоб усі ваші наради закінчувались словами "ну що ж, цього разу все чудово!".

Нехай цей рік буде не тільки про оцінки. А ще про людей поруч, щирі усмішки, жарту в учительській і сміливість бути собою. Зрештою, школа - це місце, де тебе не тільки навчають, а й чекають.

До зустрічі в коридорах!

Євгенія ВАСІНА.

Перед стартом нового навчального року пропонуємо нашим читачам поглянути на школу очима старшокласниці. Трохи гумору, трохи правди - і багато тепла для всіх, хто повертається у знайомі коридори і класи.

Привіт! Це я, Женя. Та сама, що ще в липні мріяла: "Почну новий навчальний рік з ідеального режиму". А в серпні реальність шепнула: "Режим? Який режим?". І ось воно - перше вересня вже стукає у двері. Нові зошити, нові обіцянки собі... і стара добра ранкова паніка:

- Мамо, я нічого не пам'ятаю з алгебри. Взагалі!

Кажуть, навчальний рік - це марафон. Але якщо чесно, перший тиждень більше схожий на квест "виживи після літа". Потрібно згадати, в якому кабінеті історія, як звати вчителів і який пароль до електронного щоденника.

От кілька думок, які пролітають у мій голові в перший день:

✓ Чому "Good morning" вивчати легше, ніж вставати з ліжка?

✓ Хтось бачив мою ручку?.. Бо я - ні.

✓ Літні канікули повинні тривати хоча б до жовтня, я серйозно.

І все ж таки, попри ранкові страждання, є щось магічне в першому дзвоніку. Наче натискають кнопку "оновити" - і ти знову у своїй шкільній історії, де є друзі, перерви, смішні випадки і навіть уроки, на які іноді запізнюєшся, а потім згадуєш їх найтепліше.

Але є люди, які вірять у нас навіть тоді, коли ми самі сумніваємося, чи зможемо сьогодні дійти до

першого уроку. Це - наші вчителі.

Вони - герої безпекових хвилинок, власники запасів терпіння та фахівці з перетворення хаосу на знання. Саме вони першими посміхаються нам на порозі школи. І так хочеться в ту мить сказати:

- Дякуємо, що не здаєтесь. Навіть після чергового "я забув зошит, бо він ще у магазині".

Літо йде, але не назавжди

Кажуть, що вересень - це такий собі маленький Новий рік. Тільки без феєрверків, зате із запахом свіжих зошитів і планами "цього разу точно не відкладати на потім". Літо нас зарядило сонцем і пригодами, і тепер головне - не загубити цей запас світла серед контрольних і домашок.

Я люблю думати, що кожен навчальний рік - це новий сезон серіалу про нас. Літо було трейлером: трохи драйву, трохи лінії, трохи безладу. А тепер - прем'єра! Все, що ми робимо, навіть дрібниці, стає частиною історії, яку захочеться згадати.

Так, шкода, що канікули закінчилися. Але вони залишили нам багато моментів, які можна розповідати на перервах і влітати в жарту. І знаєте що? Наступне літо буде ще крутішим. Але щоб його дочекатися - треба пройти цей сезон. І я готова!

Цього року я переходжу у 10 клас. Ще ближче до дорослого життя, складних тем і відповідальних рішень. Але й до нових історій, які ми знову писатимемо разом - у класі, на перервах, у шкільних акціях чи під час різноманітних проєктів.

Артем жив на околиці міста, у багатоповерхівці з облупленими під'їздами та вічно зламаним ліфтом. Його мати працювала в школі, батько ремонтував автівки в гаражному кооперативі. Вчився Артем посередньо. Не любив усі ті контрольні, самостійні роботи. Домашку через раз виконував. Все більше слухав музику, розбирав старі магнітофони, мріяв про власний бізнес - хоч і не знав, який.

Оля була з іншого світу. Вілла за містом, репетитори постійні, французька із 7 років, йога у 14, приймальні комісії топових університетів відкривали двері перед нею. Її батько - головний кардіолог області, мати - науковиця, яка викладала на медичному факультеті. В житті дівчини не було місця для "може" чи "подивимось". Там усе мало план, чіткий маршрут і фінішну лінію.

Життя дивна річ. Бо познайомились Артем і Оля у шкільному гуртку з літератури. Вона декламувала Лесю Українку, він прогулював чергову контрольну.

Із спогадів Артема про їхню першу зустріч: "Вона сиділа біля вікна. Зошит - на колінах, ручка - в пальцях із фіолетовим лаком. Волосся зібране у хвіст, але кілька пасем вперто вибивалися. Дівчина щось зосереджено писала, намотуючи волосся на палець. Наче була в іншому світі, десь далеко від школи, оцінок і дзвінків. Вона коли до мене заговорила, я навіть не зрозумів, що так сильно забилося у грудях - не впізнав своє серцебиття.

- Ти з молодших класів? - спитала, не піднімаючи голови.

- Дев'ятий "Б", - буркнув, трохи сполотнівши. - Просто зайшов.

- Тут буде зустріч літературного гуртка, - сказала вона. І підняла погляд.

Очі. Такі світлі, що Артем не одразу зрозумів - вони карі чи сірі, чи кольору осіннього неба. Але головне - в тих очах не було зверхності. Тільки цікавість.

- Я - Оля, - сказала вона. Він кивнув, ніби ім'я щось змінило. Ніби записав його у пам'ять назавжди.

- Артем, - відповів. І більше не зміг відвести погляду".

Їхнє перше побачення було біля старого фонтану в центрі міста. Він прийшов із букетом кульбаб та каштанового листя. Вона принесла йому книгу про американських підприємців - натяк на те, що мрії збуваються.

Ім було по вже 17, і здавалося, що весь світ може зачекати. Вона говорила про Гарвард, Кембридж, Бостон. Він - про кав'ярню, де буде грати джаз і продаватимуть пиріжки за маминим рецептом. Вона вірила, що він може стати ким завгодно. Він - що вона вже кимось є, просто ще не знає.

Після випускного вона зникла з міста - ні, не раптово, просто невідвотно. Літак у Нью-Йорк, транзит до Бостона, стипендія. Прощання було стриманим. Один поцілунок і фраза: "Я колись повернусь". А він залишився. Спочатку працював на СТО, потім відкрив свою. Купив першу кавоварку, поставив у гаражі. Потім був перший бізнес-провал, другий. Далі - маленька кав'ярня на ринку. Потім - ще одна, вже в центрі.

ГОТУЄМО РАЗОМ

Як приготувати французький яблучний пиріг без тіста

Хоча яблука цього року і не вродили, та все ж в окремих домогосподарствах вони є. Сподіваємось на осінь яблука в ціні впадуть, і ми зможемо без зайвих турбот сумління приготувати дуже смачний французький пиріг, який полюбляють навіть ті, хто сидить на дієті та стежить за фігурою. По суті, це повітряна яблучна запіканка у формі апетитного пирога.

Для пирога вам знадобляться: яйця - 3 шт.; цукор - 75 г; молоко - 90 мл; вершкове масло - 35 г; борошно - 80 г; яблука - 700 г; розпушувач - 5 г; сіль - дрібка; ванільний цукор - 10 г, а також цедра одного апельсина або лимона і кориця - за смаком.

Приготування. Спершу очищаємо яблука від шкірки, нарізаємо тонкими часточками. Збризуємо яблука лимонним соком, щоб не потемніли. Форму для випікання застилаємо пергаментом. Розтоплюємо вершкове масло до кімнатної температури.

У миску розбиваємо яйця, змішуємо із сіллю, збиваємо. Поступово в яечну суміш висипаємо цукровий пісок та ванільний цукор.

Вливаємо в яечну суміш вершкове масло та молоко, змішуємо до однорідності. З'єднуємо борошно з розпушувачем, просіюємо в яечну суміш. Усі інгредієнти мають бути кімнатної температури.

На низьких оборотах міксера збиваємо масу до однорідності. Виливаємо до яблучних часточок, перемішуємо. Викладаємо у форму.

Розігріваємо духовку до 180 градусів, випікаємо близько години. Зверху можна посипати мигдалем.

Відповіді до сканворду попереднього номера

К С У Ш К А
Ж Е С Т
М О
Г Ц В Я Х
А Д Е П Т
І П Л
І Т У Р П О Х І Д
Ш П У Р
А Р О К О
К Л І К
Ш Т А М П
О Л О
В І Н Н І
Л О Р А
З П Л Е Б А Н
М О С С
Д У Л О
І П Ш О Х І Д
А Р Н І
А Т Т
Р В
Ф А С Е Т
А М З
Д А К
Б Р А В О
Т О К А
Ш У Р П А Л О К
А П А Ч І
Ф І Н Т
Ч А С Т О Т А
Б Р А Я Н
А З О Т

Там, де знову цвітуть каштани

Оля ж досягла всього, чого прагнули її батьки. Диплом. Стажування. Чоловік - американець, якого "порекомендували" знайомі. Гарна картинка, порожній дім. Робота - у престижній клініці, з шаленим графіком, без права на паузу. Через п'ять років вона зрозуміла, що більше не пише листів своєму Артемку. І не мріє. Розлучення було тихим, формальним. Потім - ще два роки тиші. А потім - лист із України. Її мама перенесла операцію, і Оля вирішила приїхати. Вперше за п'ятнадцять років.

Вона йшла знайомою вулицею в центрі міста. Все було інакше - нові фасади, магазини, лавки. Але повітря - так само пахне липами, жалить такими болючими спогадами. І тут - кав'ярня "Сафо". Дивно, так називається її улюблений вірш. Дерев'яна вивіска. Джаз із динаміків. І він. З бородою, у чорній футболці, з татуюванням на руці - маленький каштановий листок. Він не дарував їй квітів, тягав усілякі милі букетики, особливо їй подобались із каштанового листя.

Спершу він подумав, що йому здалося. Просто хтось схожий. Ну не може ж бути - вона? Жінка у світлому пальті йшла повільно, ніби вивчаючи кожен фасад, ніби перевіряючи, чи все на своїх місцях. Волосся - не таке, як тоді, трохи коротше, трохи темніше. Але хода... Це точно була вона. Оля. Він відчув, як щось защеміло під ребрами. Не біль, не радість. Щось середнє - як не сподіваний запах з дитинства, що хапає за душу. Як пісня, яку давно не чув і не збирався. Вона зайшла. Вони зустрілись очима. Поглядом, що змив усі 15 років мовчання.

- Сідай, - усміхнено запросив Артем. - У нас є кава. І ще трохи часу.

Вона сіла. І вперше за довгий час - відчула себе

вдома.

Вони зустрічались щодня. Пили каву. Говорили. Згадували школу, мрії, себе колишніх. І ніби нічого не змінилось, але водночас - усе. Артем навчився жити без неї. Навчився сам. Виріс. І став тим, ким хотів бути. Оля пройшла власні перипетії: шлюб, самотність, визнання. Але саме поруч із ним вона відчула себе живою - не роллю, не статусом, а просто людиною.

Одного вечора вони гуляли набережною. Вона зупинилась і сказала: "Артеме... Я завтра їду. Назавжди. Мені зробили пропозицію - я очолюю проєкт у Європі. Це мій шанс. Такий самий, як тоді - у 17".

Він мовчав. Дивився на неї. Потім усміхнувся: "Я знав, що ти прийдеш не назавжди. Але я вдячний, що ти була".

Вона хотіла щось сказати - але не знайшла слів. Він обійняв її. Вранці вона поїхала. Без сліз. Без істерик.

Оля повернулася в Україну лише на кілька тижнів. Побачити маму. Видихнути. Зустріти Артема - не було частиною плану, але стало частиною правди, яку вона давно носила з собою. Їхні прогулянки дарували їй згадки про юність, ніби вони знову були тими школярами, яким усе тільки попереду. Та щоночі, залишаючись на самоті, Оля дивилася на одне фото у телефоні. На ньому - дівчинка. 14 років. Темне волосся. Спокійний погляд. Ті самі очі, що були в Артема, коли він мовчки дивився у вікно.

Її звали Ада. І вона була його донькою. Та Артем не знав. Вона не сказала. Бо не мала права - тоді. Бо одразу після тієї останньої ночі у 17 - перед її від'їздом - усе сталося дуже швидко. Вона поїхала, дізналась уже в Америці. Її батьки наполягли: "Мовчи. Залиш усе позаду". І вона послухалась. Спочатку - зі злості. Потім - із болю. А згодом - зі страху, що вже пізно щось пояснювати. Але тепер, дивлячись на Артема після всіх цих років, вона зрозуміла: мовчати далі - це зрадити не його. А ту дівчину з минулого, яка колись його кохала. В останній день перед від'їздом вона прийшла до кав'ярні. В руках - конверт. Усередині - фото. І лист. "Прочитай, коли будеш сам, - сказала тихо. - І не пиши мені одразу. Якщо захочеш - знайдеш мене. Якщо ні - я зрозумію".

Вона поїхала. Як і тоді. Тільки цього разу - залишила частинку себе. Він відкрив конверт пізно ввечері, коли місто вже спало. Подивився на фото. Серце зупинилося на мить.

- Цього не може бути... - прошепотів він.

Але це була вона. Його дівчинка. Його кров. Його продовження. На звороті фотографії - акуратним почерком: "Її звати Ада. Вона любить музику. Терпіти не може математику. Пече печиво по рецепту твоєї мамі - я записала його ще тоді. І в неї - твої очі. Пробач мене. Я просто дуже боялась, що втрачу вас обох".

Він сидів мовчки. І плакав - без сорому. Вперше - не через втрату. А через те, що життя раптом повернулося. Іншим боком. Через два тижні Оля отримала повідомлення: "Передай Аді, що я варю найкраще какао в місті. І вчуся пекти пиріжки. Якщо вона раптом захоче приїхати - я чекатиму. І тебе теж."

Вікторія ГОРОБЕЦЬ.

Один із семи архангелів					Дрібна персидська монета	Машинка для заготовки фуражу	Полководець... Бородавка				Лоренцо з Голлівуда	
Здоровило у світі фауни	Договір сторін	Міжнародна організація шахістів	Обман у покері				Овоч, від якого плачуть	Лісова фея у греків	Адреса Зевса і компанії		Співачка... Огневич	
					Найрідніша людина	Любов до міських пейзажів						
Азійська пустеля	Суміш лікарських трав	Інша назва міста Смірна					Смужка на формен. штанах	Мряка				
			Склепіння	Комік... Мерфі		Міра зернят у долоні						
	Рация, сенс	Сигнал на рингу						Спроба позбавити життя		Розбавлений ягідний сік	Хтивість	
			Нескінченність					Прибуток				
	... - вугі			Режисер Роже...					"Житло" Діогена	Основа і... у тканині		
Сировина для мармеладу	"Повітр. ворота" Парижа	Свої люди у Раді				Реперська зачіска	"Мафіозний" молюск					
			Гепберн	Нахабний хапуга								
Пан в Індії	Іконописець				Фірма спортивних товарів	Безрадісність думок	Печінкова рідина	Його дають за виграш		Випробування нової автівки		
Гарячий алкоголь	Футболіст Зінедін...	Побажання приємн. сну					Хвойне дерево Австралії					
		Близький рябий птах	Порт в Україні	"Цвях" із різьбою	"Веселі, брате, ... на-стали"					Столиця гетьман. держави		
	Режисер х/ф "Братство вояк"	Іранець у минулому	... - Руська				Маєток	"у всякого своя ..."		Горець із Більбао		
	Підпис лише ініціалами				Театральна реклама	Дружина індіанця						
					Управління вишу							
Брак грошей у касира	Співачка Гвен...	Бог в індуїзмі				Відблиск, що відсвічує						
					Перелітний птах							

реклама

ДО УВАГИ СПОЖИВАЧІВ!

КП "Міськводоканал" оприлюднює планові розміри тарифів на період з 1 січня по 31 грудня 2026 р.

На вимогу ЗУ "Про житлово-комунальні послуги" № 2189-VII від 09.11.2017 р., Постанови КМУ № 869 "Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на комунальні послуги" на період з 1 січня по 31 грудня 2026 р. КП "Міськводоканал" провів розрахунки економічно-обґрунтованих тарифів на централізоване водопостачання, централізоване водовідведення, управління побутовими відходами (змішаними), управління відходів резервуарів септиків, каналізаційних мереж.

Причиною перегляду діючих тарифів є зміни у структурі витрат підприємства, зокрема:

- оновлення основних засобів;
- зростання вартості електроенергії, паливно-мастильних матеріалів;
- збільшення податкових платежів;
- уточнення планових витрат на амортизацію.

Так, у планових тарифах на 2025 рік вартість електроенергії становила 8,73768 грн/кВт/год без ПДВ, а з 1 січня 2025 р. - вже 9,012277 грн/кВт/год (зростання на 3,1%). Фактична ж ціна у період з лютого по червень 2025 р. склала 9,259137 грн/кВт/год. Різниця між плановою та фактичною вартістю - 0,52 грн на 1 кВт/год. При середньомісячному споживанні понад 200 тис. кВт підприємство щомісяця зазнає збитків понад 100 тис. грн.

Фактичні витрати на податки та збори також зросли:

■ централізованого водопостачання (збір за спецвдкористування, збір за геологорозвідку) - 1 млн 168,6 тис. грн у 2024 р., прогноз на 2025 р. - 1 млн 394,1 тис. грн - зростання на 19,3%;

■ податки водовідведення за 2024 р. - 191,7 тис.грн, прогноз на 2025 р. - 206,2 тис.грн., зростання на 7,6%.

Збільшилися витрати на паливно-мастильні матеріали - вартість дизельного палива (яке є основним і використовується сміттевозами, асенізаційними автомобілями, тракторами і за обсягами використання перевищує бензин у 3 рази) у діючих тарифах на 2025 р. - 39,17 грн без ПДВ, фактично вартість становить 41,58 грн без ПДВ та перевищує планову вартість на 6,2%. Уточнено планові витрати амортизаційних відрахувань на основі фактичних витрат за 2024-2025 рр.

Проведено розрахунок фонду оплати праці на 2026 р. відповідно до Листа Міністерства Фінансів України від 09.05.2025 р. №04110-08-6/13307. Плановий прибуток в розрахунки тарифів не закладався і становить 0 грн.

До тарифів включено інвестиційні програми, що фінансуються за рахунок амортизаційних відрахувань, а саме:

■ Централізоване водопостачання - погашення кредиту на будівництво сонячної станції, що в майбутньому призведе до стримування зростання тарифу;

■ Централізоване водовідведення - використання стабілізованих бактеріальних сумішей та ферментів природного походження для очищення стічних вод та зменшення осаду.

Розглядається питання компенсації різниці в тарифах з міського бюджету на плановий період 2026 року. Це дозволить забезпечити виконання інвестиційних програм. Враховуючи різницю в тарифах, тариф на водопостачання становитиме орієнтовно 63 грн з ПДВ та водовідведення - 63 грн з ПДВ.

Планові тарифи на 2026 рік:

■ **Централізоване водопостачання** - у разі прийняття різниці в тарифах - орієнтовно 63 грн з ПДВ, згідно розрахунків - 74,71 грн з ПДВ/куб. м (діючий - 60,32 грн; зростання +5,93 грн, або 9,8%).

■ **Централізоване водовідведення** - у разі прийняття різниці в тарифах - орієнтовно 63 грн з ПДВ, згідно розрахунків - 74,71 грн з ПДВ/куб. м (діючий - 59,21 грн; зростання +15,50 грн, або 26,1%).

■ **Управління побутовими відходами** (змішаними) - 316,02 грн з ПДВ/куб. м (діючий - 292,70 грн; зростання +23,32 грн, або 8%), у тому числі:

● перевезення - 242,62 грн з ПДВ (діючий - 227,28 грн),

● видалення - 73,40 грн з ПДВ (діючий - 65,42 грн).

■ **Управління відходами резервуарів септиків і каналізаційних мереж** - 312,16 грн з ПДВ/куб. м (діючий - 237,52 грн; зростання +74,64 грн, або 31,4%).

Де ознайомитися з деталями:

Більш детальна інформація про структуру тарифів розміщена на офіційному сайті Золотоніської міської ради: **zolo.gov.ua**, а також на сайті КП "Міськводоканал": **zolovodokanal.mk.ua**.

Зауваження та пропозиції щодо зміни тарифів приймаються з 1 вересня по 14 вересня 2025 року:

■ у КП "Міськводоканал": м. Золотоноша, вул. Шевченка, 156, тел.: (04737) 2-93-30;

■ у Золотоніській міській раді: вул. Садовий проїзд, 8, тел.: (04737) 2-38-42, 2-39-45 (гаряча лінія).

ВЧИМОСЯ ҐАЗДУВАТИ

Посів гірчиці восени

для оздоровлення ґрунту

Осінній посів гірчиці - простий і дієвий спосіб подбати про родючість землі без використання хімічних добрив. Ця рослина належить до сидератів, які не лише збагачують ґрунт азотом і фосфором, а й пригнічують бур'яни, відлякують дротянку, слимаків та інших шкідників. До того ж гірчиця очищає землю від збудників хвороб, таких як фітофтора чи парша, що особливо корисно після вирощування картоплі чи полуниці.

Чому слід посіяти гірчицю після збору урожаю?

1. Гірчиця дуже швидко росте і не дає іншим бур'янам розвиватися.
2. Вона відлякує шкідників - пропадають жуки-дротяники, слимаки, плодожерки.
3. Очищає ґрунт від гнильних мікроорганізмів, парші та фітофтори.
4. Добре розпушує ґрунт корінням і піднімає вологу та поживні речовини з нижніх шарів вгору.
5. Після заморозків зелена маса закриває землю та оберігає від промерзання.
6. Прекрасний медонос - приваблює на ділянку бджіл та інших комах для запилення.

Сіяти гірчицю можна одразу після збору врожаю: рядами або розкидом по грядці. Вона швидко сходить навіть за прохолодної погоди, добре переносить заморозки до -5 °С, а вже через місяць досягає 15 см. Зелену масу можна скосити й закласти в землю або залишити на зиму як природне укриття. У будь-якому випадку ґрунт стане пухкішим, насититься мікроелементами і навесні буде готовим до нового сезону. Посіявши гірчицю восени, ви отримаєте не лише оздоровлений город, а й міцніші та врожайніші рослини наступного року.

БЕЗПЕКА ЖИТТЯ

10 пожеж могло б не трапитись, аби винуватці обережно поводитись із вогнем

Протягом тижня з 18 по 24 серпня 2025 року рятувальники Черкащини ліквідували низку пожеж, що виникли переважно через необережне поводження з вогнем, винуватці встановлюються.

■ 18 серпня близько 16:20 в селі Крупське Золотоніської ТГ, на відкритій території виникла пожежа сміття на площі 600 м². Пожежу ліквідовано о 23:00 силами 8-ї ДПРЧ (1АЦ) та КП "Комунальник" (трактор із бочкою 4 м. куб).

■ А надвечір понеділка ближче до 19:15 в селі Домантове Новодмитрівської ТГ у приватному домоволодінні по вулиці Шкільній загорілася господарча споруда, яку вогонь знищив по всій площі. Пожежу ліквідували о 20:37 силами 8-ї ДПРЧ (1АЦ) та ДПК ТОВ "Домантівське" (1АЦ).

■ 20 серпня о 12:52 в селі Вереміївка Іркліївської ТГ по вулиці Сонячній на території приватного домоволодіння зайнялась стерня. Вогнем знищено стерню та суху рослинність на площі 200 м². Пожежу ліквідовано о 13:10 силами 23-ї ДПРЧ (1АЦ) та МПК села Вереміївка (1АЦ).

■ Увечері того ж дня ближче до 18:22 в селі Веселій Поділ Чорнобаської ТГ, на відкритій території загорілася стерня пшениці. Через необережність під час куріння вигорів майже 1 гектар. Винуватець - встановлюється. Пожежу ліквідовано о 19:38 черговим караулом 23-ї ДПРЧ (1АЦ).

■ 21 серпня об 11:30 в селі Кедина Гора, на території 12 та 9 виділів 61 кварталу Денгівського лісництва Черкаського надлісництва, виникла пожежа лісової підстилки. Вогнем знищено 0,3 га її площі. Пожежу ліквідовано о 14:25 силами Денгівського лісництва (1АЦ, 1 трактор, 8 осіб). За декілька годин, орієнтовно о близько 15:20, лісова горіла вже в селі Благодатне, на території 12 виділу 111 кварталу Денгівського лісництва Черкаського надлісництва. Вигоріло 0,25 га площі. Пожежу ліквідовано о 17:10 силами Денгівського лісництва (1АЦ, 1 трактор, 8 осіб).

■ Того ж дня о 23:00 в с-щі Чорнобай по вулиці Олексія Дереста, в господарстві місцевого жителя 1962 року народження, виникла пожежа дерев'яної господарчої споруди. Вогнем знищено дровник,

3 м³ дров та пошкоджено господарчу споруду на площі 10 м². Причина пожежі - необережність під час куріння. Пожежу ліквідовано 00:28 силами 23-ї ДПРЧ (1АЦ).

■ За декілька годин до пожежі, близько 17:02, в селищі по вул. Центральній сталася ДТП за участю двох легкових автомобілів "Opel Astra" та "Renault Megane". Внаслідок пригоди постраждалих немає. Особовим складом чергового караулу 23-ї ДПРЧ (1АЦ, 3 особи) проведені роботи по відключенню акумуляторної батареї та змиванню витеклого ПММ з проїжджої частини дороги.

■ 22 серпня близько 10:30 в селі Митлашівка Драбівської ТГ по вулиці О. Левицького, на відкритій території приватного домоволодіння, виникла пожежа сухої рослинності, яка розповсюдилась на сусідню господарчу споруду. Вогнем знищено суху рослинність на площі 100 м², покрівлю надвірної споруди по всій площі. Пошкоджено 5 м² перекриття та дерев'яне вікно. Пожежу ліквідовано о 12:12 черговим караулом 5-ї ДПРЧ (1АЦ).

■ Близько 16:00 того ж дня в Золотоноші по вулиці Незалежності, виникла пожежа на балконі 5-го поверху квартири п'ятиповерхового житлового будинку. Вогнем пошкоджено облицювання стін балкону на 5 м² та металопластикові двері. Причина пожежі - необережність під час куріння. Пожежу ліквідовано о 16:31 черговим караулом 8-ї ДПРЧ (1АЦ).

■ 23 серпня о 14:30 в адміністративних межах села Благодатне Золотоніської ТГ, виникла пожежа лісової підстилки на території 12 виділу 115 кварталу Денгівського лісництва Черкаського надлісництва. Вогнем знищено 0,4 га її площі. Пожежу ліквідовано о 16:55 силами Денгівського лісництва.

■ 24 серпня орієнтовно о 03:10 в Золотоноші по вулиці Залізнична виникла пожежа в кімнаті житлового будинку. Вогнем знищено речі домашнього вжитку. Пошкоджено підлогу на площі 2 м². Причина пожежі - необережність під час куріння. Пожежу ліквідовано о 03:38 силами 8-ї ДПРЧ (1АЦ).

За інформацією пресслужби Золотоніського РУ ГУ ДСНС.

СЛОВА ВДЯЧНОСТІ

Жителі будинку по вулиці Незалежності 59/1 щиро дякують електрику Юрію Івановичу Заболотньому, майстру Валентині Миколаївні Марченко та колективу ПРАТ "Янтарь" за своєчасну допомогу в усуненні проблеми з енергопостачанням. Ваша оперативність та відповідальність заслуговують на щире повагу. Завдяки вашим зусиллям у домівках знову стало світло!

Магнітні бурі у вересні: що варто знати

У перший місяць осені фахівці прогнозують порівняно низький рівень сонячної активності. Попри загальном спокійний місяць, у певні дні можливі магнітні збурення, які можуть вплинути на самопочуття людей, роботу зв'язку та навіть енергетичні системи.

Слабкі бурі: 4, 5, 7, 8, 9, 10, 21, 22, 23, 24, 28, 29, 30 вересня.

Середньої сили магнітні бурі: 14-17 вересня.

Як магнітні бурі впливають на людей

Магнітні бурі - це реакція магнітосфери Землі на потоки заряджених частинок від Сонця. Деякі люди під час таких збурень можуть відчувати: головний біль та підвищену втому, коливання артеріального тиску, порушення сну та концентрації.

Чутливі групи - літні люди, гіпертоніки, пацієнти із серцево-судинними захворюваннями. Саме для них рекомендують дотримуватись режиму сну, пити достатньо води, обмежити фізичні перевантаження. Окремо наголошується на утриманні від вживання алкоголю та кави у великих кількостях.

реклама

Скуповуємо ВРХ:

- ✳ **КОРОВИ** (55-60 грн за кг);
- ✳ **КОНИ** (40-45 грн за кг);
- ✳ **БИКИ** (80-82 грн за кг);
- ✳ **ТЕЛИЦІ** (75-78 грн за кг);
- ✳ **ЛЕЖАЧІ ТА ДОРІЗАННЯ;**
- ✳ **БАРАНИ, ВІВЦІ. 098 631 03 93 (Володимир).**

реклама

СПОРТИВНІ ЗДОБУТКИ

У Києві відбувся Кубок Незалежності України 2025 з пауерліфтингу

■ 24 серпня 2025 року у столиці, відбувся Кубок Незалежності України 2025 з окремих вправ пауерліфтингу, організований Федерацією UPC. Турнір зібрав десятки спортсменів з різних куточків країни та став справжнім святом сили й спортивного духу.

Змагання відзначилися не лише яскравими виступами атлетів, а й визначними подіями. Родзинкою став рекорд України та світу у парній становій тязі серед адаптивних атлетів - Моїсей Володимир та Байковець Володимир підняли штангу вагою 440 кг. Досягнен-

■ Рекорд Гіннеса - 440 кг.

ня було офіційно зафіксоване представником Національного реєстру рекордів України.

"Сьогодні нам пощастило відсвяткувати головне свято нашої держави у колі однодумців на нашому Кубку Незалежності. Це був насичений день, сповнений нових вражень, локацій та почесних гостей. Хочу подякувати всім спортсменам, які були з нами, організаторам,

суддям і асистентам за професіоналізм, а також нашим воїнам - за їхню мужність і самовідданість. Окрема подяка нашому постійному партнеру, **віце-президенту Федерації UPC Григорію Петровичу Душейку** за підтримку змагань та розвитку спорту", - наголосив президент Федерації UPC **Богдан Юрійович Воробей**.

Особливу атмосферу турніру підкреслив виступ українського виконавця та військовослужбовця ЗСУ **Артема Лоїка**, який подарував учасникам і гостям щирі емоції та драйв.

Федерація UPC вже готується до насиченого осіннього сезону і запрошує всіх шанувальників спорту долучатися до наступних стартів.

Офіційний сайт Федерації UPC:
<https://www.upc.com.ua/>

ПРИМХИ ПОГОДИ

Вже скоро повернення до літнього тепла

Серпнева холоднеча протримається ще 2 дні. Холодні повітряні маси, які надійшли зі Скандинавії, різко знизили середньодобові температури у нашому регіоні на 3-6°C. Минулої ночі стовпчики термометрів опускалися до 8-10°C тепла. Що не скажеш про західну частину України, де місцями було зафіксовано 1-5°C тепла, а на метеостанції Селятин Чернівецької області навіть 1°C морозу!

Із середи, 27 серпня, під впливом антициклону "LUISA" погодні умови на Черкащині стабілізувалися. Невтішною новиною для аграріїв стане відсутність

дощів, як мінімум до кінця місяця. Завдяки сонячній енергії повітря поступово почне прогріватися до 20-25°C вдень. Ніч ще залишиться холодною 7-12°C.

Надалі, до кінця робочого тижня, по периферії баричного утворення до нашого регіону надходитиме тропічне повітря. І температурні стовпчики стрімко "поповзуть" вгору, прогнозуємо до 28-30°C.

За попередніми прогностичними оцінками, календарне літо завершиться на Черкащині сонячною, сухою та спекотною погодою. Температура вночі 14-19°C, вдень 27-32°C.

Чи отримає у спадок початок вересня літнє тепло? Осінь покаже.

Віталій ПОСТРИГАНЬ,
начальник Черкаського
обласного центру з гідрометеорології.

ПОГОДА У ЗОЛОТОНОШІ

Четвер 28 серпня	П'ятниця 29 серпня	Субота 30 серпня	Неділя 31 серпня	Понеділок 1 вересня	Вівторок 2 вересня	Середа 3 вересня
мін. макс. +12° +26°	мін. макс. +18° +29°	мін. макс. +19° +30°	мін. макс. +19° +31°	мін. макс. +19° +29°	мін. макс. +19° +29°	мін. макс. +19° +29°

За останні 130 років: 28 серпня - макс: +35°C (2023 р.), мін.: +2°C (1984 р.)

"І тільки той прожив немарно, Хто злу ішов наперекір"

Ігор Муратов

Златокрай
громадсько-політична газета
м. Золотоноша, Черкаської області.
ЗАСНОВНИК: ТОВ "Газета Златокрай".
Реєстр
ідентифікатор друкованого медіа
в реєстрі суб'єктів у сфері медіа
R30-04284
Директор: Інна ГРЕКАЛО.

Головний редактор - Алла КАПЛЯ.
Редакційна колегія: Алла КАПЛЯ,
Руслан ГАЛАТА, Вікторія ГОРОБЕЦЬ.
Адреса редакції: 19702, Черкаська область,
м. Золотоноша, Садовий проїзд, 3.
Телефон: 098-366-03-84.
E-mail: zlatokray-zolo@ukr.net

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Оригінали статей не рецензуються і не повертаються. Думка автора не обов'язково співпадає з думкою редакції. Автор та рекламодавець несуть повну відповідальність за достовірність свого матеріалу, реклами. Редакція залишає за собою право скорочувати листи. Редакційні матеріали є інтелектуальною власністю газети.

Індекс - 61591
Друк - офсетний.
Обсяг - 4 умовних
друкованих аркушів
(формат А-3).
Тираж - 1500 прим.
Друк: ФОП Журило С. Д.
Замовлення: №630.

Дякуємо за вашу відданість "Златокраю"! Сподіваємося на подальшу співпрацю!